

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 1. Concilium Constantinopolitanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

HISTORIA
ECCLESIASTICA.
LIBER XVIII.

DAMASUS, PAPA.

GRATIANUS, VALENTINIANUS II.
ET THEODOSIUS, IMPERA-
TORES.

§. I.

Concilium Constantinopolitanum.

Cum Theodosio Imperatori nihil ita Sæculum IV.
cordi esset, ac omnium Ecclesiarum A. C. 381.
concordia, initio Regni sui statue-
rat, cunctos Episcopos sibi subjectos Theod. V. c. 6
Constantinopolim convocare; Pastor deerat Socr. V. c. 8.
vastissimæ urbi. S. Gregorius discessurus
erat. Nulla erat ordinatio Maximi, qui
nihil

Qq 5

Sæculum IV. nihilominus suos Sectatores habebat.
A. C. 381. Schisma Ecclesiæ Antiochenæ adhuc dum
 durabat. Non nulli sperabant, Macedo-
 nianos quoque ad sinum Ecclesiæ redi-
 posse. Ergo Theodosii jussu (*) Con-
 cilium congregatur mense Majo. Eucherius
 & Syagrius Consulibus. Seu anno 381.
 Adfuere centum quinquaginta Episcopi
 Catholici, quorum præcipui erant, S. Me-
 letius Antiochenus cum duobus suis Pres-
 byteris Flaviano, & Elpidio. Helladius
 Cæsariensis in Cappadocia, S. Basilii Suc-
 cessor. S. Gregorius Nyssenus. S. Pe-
 trus Sebastenus, frater ejus. S. Amphilo-
 chus Iconiensis. Optimus Antiochenus
 in Pisidia. Diodorus Tarsensis. S. Pela-
 gius Laodicensis. S. Eulogius Edeffenus.
 Acacius Bereensis in Syria. Isidorus Cy-
 rensis. S. Cyrillus Jerosolymitanus. Ex
 Nepos ejus, Gelasius Cæsariensis in Pa-
 læstina. In subscriptionibus quoque vi-
 suntur Dionysius Diospolitanus in Pala-
 estina.

(*) Concilium istud, sicut bene notat An-
 nymus I. non solius Theodosii, sed etiam S. Da-
 masi Papæ Auctoritate convocatum. Id enim
 certum est ex Epistola Patrum hujus Concilii an-
 no sequenti ad S. Damasum data. *Convenerimus enim Constantinopolim ex litteris superiori
 anno a Vestra Reverentia post Aquilejense Con-
 cilium ad Carissimum Deo Imperatorem missis.*
 Theodoretus Lib. V. Cap. VIII. Concil. Tom. II.

laestina. Vitus Carrensis in Mesopota-
 mia. Abraham Bathenensis. Antiochus
 Samofatenus, S. Eusebii Nepos, & Suc-
 cessor. Bosphorus Coloniensis in Cap-
 padocia. Otreus Melitinensis in Arme-
 nia. Omnes aliunde, & præsertim ex
 S. Basilii Epistolis noti. Quibus necdum
 adnumerati sunt Episcopi Ægypti, & Ma-
 cedoniæ, qui deinde venerunt. Theodo-
 sius etiam Episcopus Sectæ Macedonianæ
 advocavit, non omni spe abjecta, eos Ec-
 clesiæ reconciliari posse; adveneruntque
 triginta sex viri, plerique ex Hellespon-
 to; potiores inter eos erant Eleusius Cy-
 zizenus, & Marcianus Lampsacenus. Qui
 centum octoginta Episcopos Concilii Con-
 stantinopolitani numerarunt, verosimi-
 liter etiam Macedonianos adjunxerunt.
 Ad hoc Concilium solius Orientis Epis-
 copi vocati sunt, nam Theodosius, qui
 convocaverat, non alios Episcopos quam
 suæ Ditionis accivit, & Hæreses, quæ e-
 rant reprimendæ, in solo Oriente gras-
 sabantur. Nemo legitur Nomine S. Da-
 masi, aliorumve Occidentalium inter-
 fuisse, nihilominus velut secundum Con-
 cilium Oecumenicum, seu Universale

Sæculum IV.
 A. C. 381.

*Prosper.
 Chron. an.
 381. Theod.
 V. c. 6. 7.*

*v. Pagi. an.
 381. n. 4. 5. 6.*

Theod. V. c. 6

S. Meletius primum Concilio præ-
 fuit, cui honorem haud vulgarem Theo-
 dosius

Sæculum IV. dosius exhibebat. In memoriam redi-
A. C. 381. bat Imperatori, sibi post insignem victo-
 riam, de Barbaris reportatam, in somnio
 S. Meletium occurrisse, pallium Cæle-
 reum suis humeris circumdantem, & co-
 ronam imponentem capiti. Redeunte
 luce somnium uni amicorum narravit,
 qui respondit, somnium esse clarissimum,
 & sine ænigmate; vera prædixisse Mor-
 pheum, eventus monstravit, quippe pa-
 cos post dies Theodosius a Gratiano ad
 Imperii societatem assumptus est. Dum
 igitur Episcopi ad celebrandum Conci-
 lium Constantinopoli erant congregati,
 & Regiam intrabant, ut salutem dicerent
 Imperatori, præcepit, ne quis ipsi Mele-
 tium ostenderet, sed facile exhibitam
 sibi antea speciem agnovit, & præteritis
 aliis in ejus amplexum festinavit, os, o-
 culos, pectus, manum, qua ipsum coro-
 naverat, osculatus. Præfagia deinde, si-
 bi in somno ostensa, narravit. Reliquis
 etiam sinceræ amicitiae signa dedit, ro-
 gavitque tanquam Filius Patres suos, ut
 Ecclesiæ rebus consulerent.

Nihil minus moram patiebatur, quam
 Electio Episcopi, qui Sedem Constantino-
 politanam occuparet; igitur ante omnia
 ordinationem Maximi nullam pronun-
 tiarunt Patres, & expressum Canonem
 hac super re condiderunt, hujus tenoris;
Conc. C. P. Maximum Cynicum nec unquam fuisse,
can. 4. nec

nec jam esse Episcopum; quos promo-
 visset ad quemcunque Clericorum gra-
 dum, Clericis non esse accensendos, atque
 omnia pro ipso, vel ab ipso facta nullius
 esse valoris. Tum Imperator, qui S. Gre-
 gorii Nazianzeni virtutem, & eloquen-
 tiam suspiciebat, desiderare se dixit, ut
 in Sedem Constantinopolitanam colloca-
 retur; ipse primo cum clamore, & lacry-
 mis resistebat, sed tandem flecti se passus
 est, sperans se, ut ipse fatetur, ob situm
 urbis Constantinopolitanæ Ecclesias O-
 rientalem, & Occidentalem concilian-
 di (*) occasionem nacturum, a tanto tem-
 pore ob schisma Antiochenum divisas.
 Itaque, quod Imperator optabat, S. Gre-
 gorius a S. Meletio, aliisque Concilii E-
 piscopis solemniter Episcopus Constanti-
 nopolitanus constitutus est.

§. II.

S. Meletii obitus.

Haud multo post S. Meletius Constan-
 tinopoli vivis excessit, ubi sæpius
 Greg. Nyss.
 or. in Melet.
 ad p. 1024. to. 2.

(*) Ex Schismate Antiocheno non est or-
 tum Schisma inter Ecclesiam Orientalem, & Oc-
 cidentalem; nam quamvis Papa S. Paulinum tan-
 quam Episcopum Antiochenum agnovisset, nun-
 quam tamen S. Meletium, nec illos Orientales,
 qui eum sequebantur, a sua Communione ex-
 clusit.